

Helge Mortensen (S):

Jeg vil gerne takke for de tilkendegivelser, der ligger i ministerens svar, der dels indicerer, at det samarbejde og den medbestemmelse, der ligger i Post- og Telegrafvæsenet i henhold til moderniseringsplanerne, kan gøres bedre og skal blive gjort bedre. Jeg tror, det er meget vigtigt, fordi det er her, hele styrken både i P&T og moderniseringsprogrammet i øvrigt ligger. Det er ikke alene et spørgsmål om at opnå økonomiske resultater. Det er en holdning, at det er en modernisering i samfundet, og at det også kommer de ansatte til gode, og at det også er under de ansattes indflydelse. Det synes jeg er vigtigt.

Jeg vil gerne sige to ting til hr. Arne Melchior. For det første er jeg overbevist om, at jeg ikke undervurderer de ansattes organisationer. Jeg kiggede efter i mit manuskript, og der står: »de ansatte og deres organisationer«. Har jeg kun sagt »organisationer«, beklager jeg det. Det er min opfattelse, at moderniseringstiltagene er delt op i så mange enkelte projekter – hvad der kan være naturligt nok – at det er meget svært at overskue, hvordan de hænger sammen, og hvornår de skal hænge sammen. Der er med dette udgangspunkt brug for en større fortrolighed over for de ansatte, over for organisationerne, hvad dette fører til.

Det skulle være mit budskab, der i øvrigt knyttede an til, at der også er en brugerside, der gerne vil vide, hvor det fører hen.

Den anden bemærkning til hr. Arne Melchior er om tidsskrifterne. Jeg mener helt bestemt, at man som medlem af udvalget i hvert fald modtager fagbladet fra Dansk Postforbund, og dermed kan man i hvert fald sætte sig ind i det.

Det sidste, jeg vil beskæftige mig med her i anden omgang, er dagsordenen. Derom vil jeg sige, at vi, på lige fod med det, SF og ministeren har meddelt, ikke kan stemme for den, vi vil stemme imod den.

Det vil vi gøre, fordi vi mener, at den dagsorden er lidt mere end overflødig. Den siger i to sætninger, hvad der står et helt afsnit om i den dagsorden, Folketinget vedtog den 9. maj 1984, der ikke alene beskæftiger sig med medbestemmelse, men også beskæftiger sig med information og grundlaget for den medbestemmelse, som de ansatte i offentlige virksomheder skal have. Så synes jeg, det er lidt flot af Fælles Kurs

at komme her og sige, at det, der gik forud for den debat, det, der er nedfældet i den dagsorden, kan vi klare med to linjer på et stykke papir her. Det mener vi ikke vi kan.

Vi mener faktisk, at vi forringer indholdet både af denne debat og af beslutningen i 1984 ved at stemme for hr. Jørgen Tveds dagsorden.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal blot meddele med hensyn til dagsordenen, at jeg er helt enig med hr. Helge Mortensen. Jeg finder også, at den formulering, der blev vedtaget i 1984 – uden Fælles Kurs' medvirken – er betydelig mere præcis og virkningsfuld end den, der nu ligger her. Vi stemmer imod.

Jørgen Tved (FK):

Jeg må sige, det er en ynkelig afslutning, denne debat nu får. Efter at forskellige ordførere har tordnet imod, at taksterne er så høje, at de betegnede det som skatteflåning og ekstra skatteopkrævning, er man bange for at tage konsekvenserne af de mange store ord, man har brugt. Det var jeg ikke overrasket over. Jeg havde været mere overrasket, om politikerne fra Socialdemokratiet, fra Centrum-Demokraterne og fra SF havde stået ved noget af det, de havde sagt.

Det er ikke nogen ny situation, vi står i. Man vil godt gå ud til befolkningen og sige: Vi er de eneste, der kan frelse nationen. Men når det kommer til stykket, oplever man den store forbrødring, som kommer til udtryk ved, at Socialdemokratiet og De Konservative hånd i hånd med SF siger: Der er jo ikke noget at jamre over her i landet – det var et citat af hr. Lykkesoft. Eller et citat af hr. Jes Lunde: Skattestrykket er ikke for højt. Hvis det er opfattelsen, synes jeg, man skulle holde sig til den side af sagen og lade være med her på talerstolen og ude i organisationerne og i offentligheden at prøve på at give udtryk for, at man vil noget helt andet.

Hvad siger den dagsorden, man henviser til fra 1984? Der er ingen, der har forsøgt at løfte sløret for, hvad der står i den. Alle sammen har sagt, at den er mægtig god.

Er situationen ikke den, som jeg har oplevet, og som vel også alle andre har oplevet, at postvæsenet er blevet mindre effektivt, at det arbejder dårligt? Er det ikke sådan, at utilfredsheden hos de ansatte både med hensyn til arbejdsforhold og med hensyn til lønforhold er stigende?